

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kůchlerové Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Y. T.**
zastoupena Mgr. Veronikou Křesťanovou, advokátkou
se sídlem Škroupova 957/4, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **1. CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
2. Ing. J. S.
3. Statutární město Hradec Králové
sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. prosince 2021, č. j. KUKHK-31753/UP/2021/Pes,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradce Králové (dále jen „*stavební úřad*“) ze dne 30. 6. 2021, č. j. MMHK/117637/2021 ST1/Adl, kterým byla dodatečně povolena stavba vedená pod názvem „*Rekonstrukce stávajícího plotu rodinného domu X*“, na pozemcích parc. č. XA, XB, XC v k. ú. X. Šlo o změnu nástavby oplocení u rodinného domu č.p. 318 stavebníků Ing. J. S. a I. S., (dále jen „*stavebníci*“). Dle stavebního úřadu bylo předmětem řízení pouze navýšení uličního oplocení pozemků parc. č. XA, XB a XC (do ulice X a X) z 1,75 m na 1,95 m.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobkyně nejprve zrekapitulovala, že stavební úřad k žádosti stavebníků vydal územní souhlas ze dne 8. 6. 2018, č. j. MMHK/097331/2018 St1/Laz (dále jen „*území souhlas*“), k umístění stavby „*Nástavba stávajícího uličního oplocení X*“ na pozemcích parc. č. XA (zahrada) a XB (zahrada) v katastrálním území X.
3. Dne 19. 2. 2019 provedl stavební úřad kontrolní prohlídku stavby, sepsal protokol a pořídil fotodokumentaci. V té době bylo již oplocení dokončeno a jeho podoba nekorespondovala s tím, co bylo odsouhlaseno v rámci územního souhlasu. Proto stavební úřad opatřením ze dne 17. 5. 2019, č. j. MMHK/089567/2019 ST1/Fab, zahájil řízení o nařízení odstranění stavby.
4. Dne 10. 6. 2019 stavebníci podali ke stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení stavby. Žalobkyně zaslala stavebnímu úřadu své námitky proti oplocení, v nichž upozorňovala i na problém plechového sloupku na okraji plotu, který sousedí s jejím pozemkem. Tyto námitky se vztahovaly jak k řízení o odstranění stavby, tak k řízení o dodatečném povolení stavby. Usnesením ze dne 4. 7. 2019, č. j. MMHK/124088/2019 ST1/Adl, stavební úřad přerušil řízení o nařízení odstranění stavby a vedl řízení o dodatečném povolení stavby.
5. Žalobkyně předně uvedla, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jejími námitkami uvedenými v odvolání, případně se s nimi nevypořádal řádně, což má za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Odvolací námitky zopakovala v žalobě.
6. Nejprve upozornila, že v rámci svého odvolání uváděla, že stavební úřad v rámci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nerozhodoval o celé stavbě postavené v rozporu s územním souhlasem. Zcela přehlédl skutečnost, že součástí stavby postavené v rozporu s územním souhlasem je i plechový sloupek, který stavebníci v rámci své stavební činnosti umístili k plotu žalobkyně na jižní straně svého pozemku. Žalobkyně stavebnímu úřadu vytýkala, že nežádal stavebníky o doplnění projektové dokumentace o existenci plechového sloupku a řešil jen výšku provedeného oplocení a že ji odkazoval do soukromého, případně trestního práva. Otázku plechového sloupku vůbec ve svém rozhodnutí neřešil, resp. se o něm ani nezmiňuje. Žalovaný pak ve svém rozhodnutí tyto námitky nevypořádal. Žalobkyně zastává názor, že umístění plechového sloupku je v rozporu s územním souhlasem, neboť nebylo stavebníkům stavebním úřadem odsouhlaseno.

7. Dále žalobkyně v odvolání uváděla, že stavební úřad nezajistil, aby stavba neměla vliv na její pozemek, a to ani po rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Zároveň vytýkala stavebnímu úřadu, že není pokračováno v řízení o odstranění stavby. Podle územního souhlasu měli stavebníci zbudovat plot, který „*bude v maximální možné míře navazovat na oplocení sousedních pozemků a nástavba bude umístěna na původní 30 cm betonové podezdívce*“. Tyto podmínky stavebníci nesplnili, když na pozemku parc. č. XB, k. ú. X (při jižní straně, u ulice X) uřízli původní zelený plot a vybourali původní podezdívku, která dosahovala výšky 70 cm až na pozemek parc. č. XD, k. ú. X, tedy stavbu neumístili na původní 30 cm vysokou betonovou podezdívku. Plot ve vlastnictví žalobkyně na pozemku parc. č. st. XD, k. ú. X zůstal po určitou dobu uřezaný s rozbouranou podezdívkou. Následně stavebníci na konec původního zeleného plotu umístili plechový sloupek, což se nedá vykládat tak, že oplocení navazuje na oplocení sousedních pozemků v maximální možné míře.
8. Žalobkyně dále v odvolání uváděla, že stavební úřad měl k žádosti stavebníků o dodatečné povolení stavby přistupovat důsledněji a zohlednit i zájmy žalobkyně a veřejný zájem nad dodržováním zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“). Pokud se stavebníci dopouštěli obstrukčního jednání a opakovaně nedokládali k výzvě stavebního úřadu požadované dokumenty, měl stavební úřad žádost o dodatečné povolení stavby zamítnout a nařídit následně odstranění stavby. Dle žalobkyně správní orgán prvního stupně naopak upřednostňoval zájem stavebníků na zachování stavby postavené v rozporu s územním souhlasem.
9. Žalobkyně v odvolání rovněž uváděla, že stavební úřad dodatečně povolil stavbu, ačkoliv dle žalobkyně stavba nesplnila požadavek na bezpečnost silničního provozu. V řízení nebyly řešeny výhledové poměry na křižovatce ulic X a X, které se stavbou oplocení výrazně změnily, a to stavební činností stavebníků, kteří původní laťkový průhledný a nízký plot nahradili plotem vysokým (místy i 1,95 m), kovovým a neprůhledným. Žalovaný se však s touto námitkou nevypořádal. Dle žalobkyně měl žalovaný řešit, zda podklady pro dodatečné povolení stavby ve vztahu k rozhledovým poměrům byly dostatečné a rozpory v dokumentaci (viz níže) nechat stavebníky vysvětlit, zajistit odstranění rozporů, aby byla dokumentace k žádosti jednoznačná a zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Upozornila, že ve stanovisku Magistrátu města Hradec Králové, silničního správního úřadu na úseku pozemních komunikací ze dne 24. 3. 2020, č. j. SZ MMHK/052335/2020/OD1/Pac, je uvedeno, že výstavba oplocení nesmí zhoršit výhledové poměry. Žalobkyně má za to, že stavebníci toto nedodrželi. Měl být dodán dokument od silničního správního úřadu, který by obsahoval, kdy a jakou metodou silniční správní úřad analyzoval změnu rozhledových poměrů na křižovatce ulic X a X, zda se vyřizující úředník seznámil s faktickým stavem na místě křižovatky a zda vycházel z aktuální projektové dokumentace, která byla stavebníky opakovaně doplňována, tedy zda měl vše potřebné pro zpracování svého stanoviska. S žádnou z těchto námitek se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal.
10. Namítala také, že ve správním spisu obsažená závazná stanoviska nejsou aktuální. Vzhledem ke skutečnosti, že stavebníci opakovaně doplňovali projektovou dokumentaci, měla žalobkyně obavu, že dotčené orgány nebyly obeznámeny při vydávání svých stanovisek s aktuální dokumentací stavebníků. Žalovaný měl tedy prověřit, zda jednotlivá stanoviska již nejsou zastaralá.

11. Žalobkyně má také za to, že stavební úřad nerozhodl o celém předmětu řízení o dodatečném povolení stavby. Pokud stavebníci v rámci své stavební činnosti spočívající v rekonstrukci oplocení umístili plechový sloupek pravděpodobně na svůj pozemek, ale upevnili ho k jejímu plotu, činili tak v rámci rekonstrukce stávajícího oplocení. Stavební úřad pak měl v rámci dodatečného povolení stavby rozhodovat i o osudu tohoto plechového sloupku. Žalobkyně má tedy za to, že stavební úřad v rámci řízení o dodatečném povolení stavby postupoval v rozporu se zákonem, když zúžil předmět řízení jen na výšku oplocení a vyloučil tak z něj problematický plechový sloupek, který stavebníci umístili na její plot, ačkoliv žádali o dodatečné povolení k rekonstrukci svého stávajícího plotu. Stavební úřad měl řešit vše, co bylo stavebníky postaveno v rozporu s územním souhlasem v rámci jeho rekonstrukce, a ne zcela bez odůvodnění uvést, že „*předmětem dodatečného povolení není napojení oplocení stavebníka na sousední oplocení, nýbrž právě pouze navýšení o 0,2 m v určitých částech trasy oplocení.*“ Pokud stavebníci ve své žádosti uvedli, že žádají o povolení rekonstrukce, pak stavební úřad nemůže omezit předmět řízení o dodatečném povolení jen na výšku oplocení. A pokud již tak učinil, měl uvést i svoji úvahu, proč předmět řízení zužuje. Napadené rozhodnutí žalovaného tuto skutečnost vůbec neřeší, přestože je významná.
12. Z uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že podstatou žaloby je plechový sloupek, který stavebníci umístili v jihozápadním rohu pozemku parc. č. XB při styku s pozemky parc. č. XD a XE, vše v katastrálním území X.
14. Dle něj je plechový sloupek upravený tak, aby mohl být napasován na otvory vzniklé zařízením trubkového plotového dílu žalobkyně. Takováto úprava je všeobecně známou běžnou úpravou konstrukcí, jež plní funkci nejen estetickou, ale i technickou a bezpečnostní. Překrývá ostré hrany a zabraňuje průniku atmosférické vlhkosti dovnitř ocelové konstrukce a následné korozi. Tento sloupek přišroubovaný ke koncové části plotu žalobkyně stavebníci upravili nejspíše nejen z důvodu připlocení žalobkyně, ale především z důvodu stavebnětechnického napojení části plotu uličního s částí oplocení mezi zahradami stavebníků a žalobkyně svírajícího úhel 90° tak, aby jeho průběh pokračoval po stávající podezdívce. Tento sloupek, jak vyplývá z fotodokumentace a z protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 9. 7. 2020, není s plotem staticky spojen (což stavební úřad výslovně uvedl písemně do protokolu), přičemž výška provedeného oplocení vzdáleného 2 cm od daného sloupku je v tomto místě pouze o 2 cm vyšší, než bylo povoleno původním územním souhlasem.
15. Zrekapituloval, že stavba oplocení, resp. jeho rekonstrukce, byla původně povolena územním souhlasem ze dne 8. 6. 2018, jímž byla stavebníkům povolena výměna původní dožilé dřevěné plotové výplně se souvisejícími stavebními úpravami, a to na stávajících podezdívkách. Dřevěná výplň měla být nahrazena drátěným systémem Tahokov s tím, že celková výška oplocení nepřesáhne 1,75 m od úrovně terénu. Nejednalo se tedy o umístění plotu nového, ale o tzv. rekonstrukci plotu stávajícího v původní půdorysné stopě, která byla zaručena právě stávající podezdívkou. Průběh oplocení byl žalobkyni znám, neboť souhlas se záměrem potvrdila svým podpisem na situačním výkresu. Pakliže měla žalobkyně výhrady k materiálovému řešení oplocení nebo navrženému provedení

plotu, popřípadě čemkoliv jiném, mohla dle žalovaného využít některý ze zákonných prostředků obrany svých práv (zmínil přezkumné řízení). To se však nestalo a daný územní souhlas, který nabyl právních účinků 15. 6. 2018, z důvodu uplynutí zákonných lhůt již přezkoumat nelze.

16. Předmětem odvolacího řízení, resp. řízení o dodatečném povolení stavby, jež odvolacímu řízení předcházelo, byl tedy pouze rozdíl výšky oplocení, kterou stavebníci při jeho realizaci nedodrželi.
17. Poukázal na to, že stavby oplocení jsou stavbami jednoduchými, kdy zákonodárce došel k závěru, že pro opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše, není třeba žádného zásahu stavebního úřadu. Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona platí, že oplocení nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. V daném případě východní a jižní část oplocení hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi (chodníky), a proto stavebníci v souladu se stavebním zákonem požádali nejprve o vydání územního souhlasu pouze v souvislosti s navýšením plotu v jeho východní a jižní části, která hraničí s chodníkem. Nový plot tedy vycházel z nižšího plotu stávajícího, historicky umístěného s tím, že bude zrealizován za využití jeho původních částí konstrukce.
18. Stavební úřad na podnět žalobkyně provedl kontrolní prohlídku stavby dne 19. 2. 2019, kdy zjistil odchylky v rozmezí 0 až +20 cm ve výšce v několika úsecích oplocení, především v jeho východní části, kde oplocení kopíruje svažité terén a kde jednotlivá plotová pole musí být z logiky věci odskočena. Stavební úřad následně z moci úřední zahájil řízení o nařízení odstranění stavby v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 stavebního zákona, jehož předmětem bylo pouze jeho zjištěné navýšení oproti původnímu souhlasu stavebního úřadu, což bylo to, oč stavebníci žádali. Stavební úřad zcela v souladu s právními předpisy, respektujíc dispoziční právo žadatelů, projednal jejich žádost v rámci návrhového řízení a zjistil, že stavebníci v rámci řízení o dodatečném povolení stavby prokázali vše, co ukládá stavební zákon i související právní předpisy, a došel k závěru, že není důvod jejich žádosti nevyhovět. Žalovaný pak následně jeho postup i odůvodnění uvedeného závěru přezkoumal a s tímto závěrem se ztotožnil.
19. Žalovaný uvedl, že pokud odvolací námitky nejsou postaveny na relevantním základu nebo je jejich textace nesrozumitelná, nemůže to být přičítáno k jeho tíži. Žalovaný je toho názoru, že se s odvoláním žalobkyně vypořádal dostatečně a zcela ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu.
20. Problematika plechového sloupku byla řešena jak stavebním úřadem, tak žalovaným. Oba přitom došli k závěru, že plechový sloupek připevněný ke konstrukci plotového trubkového pole žalobkyně není součástí provedeného oplocení, což z jejich odůvodnění vyplývá. Jedná se pouze o technické (estetické) zakončení plotového pole, tedy prvek, jehož charakter není stavební.
21. Z obsahu spisového materiálu, který měl žalovaný k dispozici v rámci odvolacího řízení, ani z nyní uplatněné žalobní námitky není žalovanému zřejmé, co je vlastně sledovaným účelem konání žalobkyně, zda nějaký druh satisfakce nebo jiná úprava ukončení jejího plotu. V daném případě se jedná o škodu majetkovou, kterou stavební úřad ani žalovaný

nemohli retrospektivně jakkoliv ovlivnit. Ostatní žalobní námitky jsou shodné s námitkami odvolacími, s nimiž se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí a na svých závěrech trvá.

22. Uvedl, že žalobkyně neupřesnila, jaká újma jí byla způsobena a jak je stížena na svých právech v souvislosti s navýšením výšky plotů stavebníků do uličního prostoru. V místě styku oplocení žalobkyně a stavebníků se jedná o překročení povolené výšky plotu o pouhé 2 cm. Zopakoval, že předmětem řízení bylo toliko překročení povolené výšky plotu z 1,75 m na 1,95 m, což v písemnostech několikrát zaznělo. Nad rámec toho předložili stavebníci i výkresy rozhledových poměrů zpracované autorizovanou osobou pro dopravní stavby, což bylo důsledkem námitek žalobkyně, i když navýšení oplocení v jihovýchodním rohu oplocení nemohlo výhledové poměry ovlivnit, natož ohrozit. Toto bylo stvrzeno i vyjádřením příslušníka dopravní policie. Z podkladů ve spisu je tedy zřejmé, že hranice pozemku stavebníků při ústí ulice X s ulicí X ve tvaru písmene „T“ měla průběh až do rohu křižovatky, který svíral úhel 90°. Z pozemku stavebníků byla oddělena část pozemku, která byla převedena do majetku statutárního města Hradec Králové právě proto, aby byl zabezpečen bezpečnější výhled při vjezdu do ulice X. Oplocení je zde zkosoeno a oddělená část pozemku stavebníků tvoří součást chodníku.
23. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Další vyjádření žalobkyně

24. Na stanovisko žalovaného reagovala žalobkyně nesouhlasem s tvrzením, že plechový sloupek je pouhým estetickým řešením. Dle ní má plechový sloupek, který byl umístěn k jejímu plotu, stavební charakter. Sloupek byl na její plot umístěn stavebníky v rámci jejich nepovolené stavební činnosti. Stavební úřad i žalovaný tak měli k otázce plechového sloupku zaujmout hned od počátku jednoznačné stanovisko a toto pak i následně v rozhodnutích náležitě odůvodnit, což se ale nestalo.
25. Je toho názoru, že se měla od žalovaného v rámci vypořádání jejích námitek dozvědět, zda plechový sloupek byl umístěn v souladu s územním souhlasem, a proto nebyl řešen v rámci řízení o dodatečném povolení stavby. V opačném případě se měla dozvědět, že plechový sloupek nebyl umístěn v souladu s územním souhlasem a důvod, proč nebyla legálnost jeho existence z hlediska stavebních předpisů řešena v rámci řízení o dodatečném povolení stavby. To se ale nestalo.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl soud bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

27. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

28. Dne 8. 6. 2018 vydal stavební úřad k žádosti stavebníků územní souhlas k umístění stavby *Nástavba stávajícího uličního oplocení X* na pozemcích parc. č. XA (zahrada) a XB (zahrada) v katastrálním území X. Výška plotu byla stanovena na maximálně 1,75 m.
29. Dne 10. 6. 2019 stavebníci podali ke stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení stavby *„Rekonstrukce stávajícího plotu rodinného domu. Místo záměru – X“*. Stavba je v žádosti popsána takto: *„Jedná se o rekonstrukci stávající konstrukce oplocení rodinného domu. Porušené dřevěné latě a korodované sloupky byly nahrazeny novou subtilní ocelovou konstrukcí. Kotvenou do stávající historicky vystavěné podezdívky. Nová konstrukce oplocení byla volena s ohledem, aby nenarušovala architektonický ráz okolí a zajistila, jak bezpečení, ohraničení soukromého pozemku, tak bezpečnost na přilehlém chodníku. Potažmo komunikaci v ul. X. Oprava stávajícího plotu - § 96 od 2 c) změna stavby a splňuje § 103 od 14 oplocení.“*
30. Stavební úřad dne 3. 7. 2019 obdržel podání žalobkyně, ve kterém uvedla námitky proti stavbě. Ty spočívaly mj. v tom, že stavebníci při stavbě plotu nepostupovali v souladu s územním souhlasem co do výšky podezdívky a existence plechového sloupku.
31. Protože žádost o dodatečné povolení stavby nebyla úplná, vyzval stavební úřad stavebníky opatřením ze dne 8. 7. 2019 k doplnění žádosti, přičemž jim k tomu usnesením stanovil přiměřenou lhůtu do 30. 11. 2019 a řízení o dodatečném povolení stavby přerušil. K žádosti stavebníků stavební úřad tuto lhůtu následně prodloužil do dne 31. 3. 2020.
32. Stavebníci dne 30. 3. 2020 doložili závazné stanovisko Odboru životního prostředí Magistrátu města Hradce Králové ze dne 23. 3. 2020 a souhlas silničního správního úřadu s realizací stavby podle doložené projektové dokumentace.
33. Dne 4. 6. 2020 stavební úřad zahájil řízení o dodatečném povolení stavby a stanovil termín ústního jednání na místě stavby na den 9. 7. 2020. Z tohoto jednání na místě stavby byl sepsán protokol a pořízena fotodokumentace.
34. Stavební úřad následně předmětnou stavbu dodatečně povolil rozhodnutím, které k odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil.

B. Právní závěry

35. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
36. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
37. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud jen v obecné rovině. Není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Tímto postupem by byla ostatně popřena rovnost stran v řízení před soudem a žalovanému správnímu orgánu možnost efektivně hájit své rozhodnutí. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54 nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42).
38. Dále je třeba s ohledem na povahu žalobních námitek (žalobkyně vznesla řadu námitek jak na ochranu svých veřejných subjektivních práv, tak i námitky, které cílí na ochranu veřejného zájmu či zájmů třetích osob) připomenout, že § 89 odst. 4 stavebního zákona neopravňuje osobu v postavení účastníka řízení k podání jakýchkoliv námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství. V opačném případě se k námitkám nepřihlíží (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68). To má vliv také na navazující soudní řízení, v němž soud může přezkoumávat toliko vypořádání námitek, k jejichž vznesení byl žalobce oprávněn (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 209/2018-34, či ze dne 27. 1. 2020, č. j. 4 As 340/2019-56). Žalobkyně mohla uplatňovat námitky proti dodatečnému povolení stavby jen v takovém rozsahu, v jakém mohlo být její právo záměrem přímo dotčeno. Z toho vyplývá, že každá ze vznesených námitek musela splňovat tyto podmínky: (i) musela se vztahovat k projednávanému záměru, (ii) z jejího obsahu muselo být patrné možné dotčení konkrétního práva žalobkyně, a (iii) muselo se jednat o přímé dotčení takového práva (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2018, č. j. 5 A 199/2014-69).
39. Žalobkyně v rámci okruhu žalobních bodů týkajících se nevypořádání odvolacích námitek žalovaným zmínila, že napadené rozhodnutí je dle ní nepřezkoumatelné. Přestože žalobkyně tento argument blíže nekonkretizovala, musel se jím soud zabývat přednostně, jelikož v případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí by dále nemohl napadené rozhodnutí již z hlediska dalších žalobních námitek přezkoumávat.

40. Správní orgán je povinen rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnit a vypořádat se se vznesenou argumentací. Z rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodující a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem ve svých úvahách postupoval (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je přitom vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, v jejichž důsledku pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
41. Přehlédnout nelze ani fakt, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Nejvyšší správní soud se již v minulosti opakovaně vyslovil k tomu, jaké minimální kvality musí vykazovat odůvodnění soudního rozhodnutí. Například v rozsudku ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130, uvedl, že *„[p]řestože je třeba na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí z hlediska ústavních principů důsledně trvat, nemůže být chápána zcela dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu. Zároveň tento závazek nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka.“* Obdobně se z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2010, č. j. 5 Afs 25/2009-98 podává, že orgán, který se vypořádává s argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá. Na druhou stranu podle ustálené judikatury nelze povinnost soudu řádně odůvodnit rozhodnutí chápat tak, že musí být na každý argument strany podrobně reagováno. Obstojí totiž rozhodnutí, které sice nebuduje vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 7. 2012, sp. zn. I. ÚS 1412/11). Těmto minimálním požadavkům napadené rozhodnutí odpovídá, jak bude rozvedeno dále v tomto rozsudku.
42. Pro posouzení věci je nejprve důležité ujasnit, že předmětem sporu je plechový sloupek, který vznikl během rekonstrukce oplocení rodinného domu stavebníků v jihozápadním rohu pozemku parc. č. XB, při styku s pozemky parc. č. XD (pozemek žalobkyně) a XE, vše v katastrálním území X. Během rekonstrukce oplocení, poté co stavebníci odstranili část oplocení původního, která navazovala na oplocení žalobkyně, vzniklo v místě hranice pozemků stavebníků a žalobkyně prázdné místo. Trubkové oplocení žalobkyně nebylo na této hranici ničím ukotveno. Na toto místo tedy stavebníci umístili plechový sloupek. Jedná se o hranol s pozinkovanou úpravou, který je upraven tak, aby mohl být napasován a zboku zasunut do trubkového plotu žalobkyně a současně zboku ukotven k podezdívce oplocení žalobkyně. Předmětný plechový sloupek sahající do výšky 1,77 m se tedy nachází nad pozemkem stavebníků, ale je spojen výlučně s plotem žalobkyně, a to jednak zasunutím a navařením na její železný trubkový plot, tak i připevněním k podezdívce jejího plotu. S plotem stavebníků, který vznikl během rekonstrukce, tento sloupek není nijak spojen, jak vyplývá z fotodokumentace pořízené správním orgánem prvního stupně během místního šetření dne 9. 7. 2020. Tato fotodokumentace dává

dostatečný podklad pro posouzení skutkového stavu věci, proto soud nepovažoval za nutné provést důkaz fotografiemi, které žalobkyně připojila k žalobě.

43. Žalobkyně předně namítala, že během správního řízení o dodatečném povolení stavby nebylo rozhodováno o celé stavbě postavené v rozporu s územním plánem. Dle ní měl být předmětem řízení i předmětný plechový sloupek. Tuto námitku dle ní žalovaný nevyporádal.
44. Krajský soud při posouzení této námitky vyšel z právní úpravy, která stanoví, že podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona oplocení nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. V případě změn staveb a stavebních záměrů uvedených právě v § 103 přitom podle ust. 96 odst. 2 písm. a) a c) stavebního zákona postačí územní souhlas. Podle ust. § 72 odst. 2 písm. f) téhož zákona opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše, územní souhlas nevyžadují. Vzhledem k tomu, že oplocení stavebníků hraničí s veřejně přístupnou komunikací, potřebovali stavebníci ke svému záměru rekonstrukce oplocení do výšky 1,75 m územní souhlas.
45. Stavení úřad udělil stavebníkům územní souhlas dne 8. 6. 2018, který se týkal umístění stavby „*Nástavba stávajícího uličního oplocení X na pozemcích p.p.č. XA (zahrada) a p.p.č. XB (zahrada) v katastrálním území X*“. Nástavba dle něj měla být umístěna na stávající betonové podezdívce ve výšce 30 cm, dosavadní dřevěné plotové výplně o výšce 100 cm měly být nahrazeny drátěným systémem Tahokov. Celková výška oplocení neměla přesáhnout 1,75 m od úrovně terénu a v maximální míře měla navazovat na oplocení sousedních pozemků. Současně stavba neměla mít vliv na okolní pozemky a stavby. Součástí územního souhlasu je i situační výkres oplocení, na němž jsou vyznačeny též souhlasy vlastníků sousedních pozemků a staveb a jejich podpisy včetně podpisu žalobkyně.
46. Výsledek stavební činnosti stavebníků územnímu souhlasu neodpovídal. Nesoulad spočíval v tom, že oplocení v některých místech dosahovalo výšky 1,95 m od úrovně terénu, oproti podmínkám územního souhlasu tedy došlo k překročení výšky oplocení o 20 cm. Na tento nesoulad mj. upozorňovala i žalobkyně. K jejímu podnětu stavební úřad provedl dne 19. 2. 2019 prohlídku stavby.
47. Stavební úřad proto zahájil řízení o dodatečném povolení stavby, jehož předmětem bylo pouze navýšení uličního oplocení pozemků parc. č. XA, XB a XC z 1,75 m na 1,95 m, tedy rozdíl výšky oplocení, kterou stavebníci nedodrželi. Otázka souladu přítomnosti plechového sloupku na oplocení žalobkyně s územním souhlasem nemohla být předmětem řízení o dodatečném povolení stavby, neboť plechový sloupek není součástí oplocení stavebníků, není s ním nijak spojen. Naopak je součástí oplocení žalobkyně bez ohledu na to, kdo jej tam připevnil. Pokud má žalobkyně za to, že tím došlo ke škodě na jejím majetku, měla by se nápravy domáhat prostředky, které nabízí občanské nebo přestupkové, případně trestní právo v rámci příslušných řízení, jak správně poznamenal stavební úřad ve svém rozhodnutí.
48. Krajský soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný se k námitce žalobkyně otázkou plechového sloupku zabýval na str. 7 až 9 napadeného rozhodnutí a jasně konstatoval, že stavba oplocení nebyla provedena v souladu s územním souhlasem toliko co do její výšky, což se po právu stalo předmětem řízení o dodatečném povolení stavby.

Současně odkázal na prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu (str. 6 až 7), kde se uvádí, že pokud žalobkyně utrpěla újmu na majetku činností stavebníků, případně kohokoliv jiného tím, že provedl zásah na jejím oplocení, nepřísluší stavebnímu úřadu tento spor rozhodovat. Žalovaný se tedy s touto odvolací námitkou vypořádal, a to s takovým odůvodněním, které sdílí i krajský soud.

49. Dále žalobkyně v žalobě namítala, že se odvolací orgán nevypořádal s její námitkou, že stavební úřad nezajistil, aby stavba neměla vliv na její pozemek, a to ani po rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Zároveň stavebnímu úřadu vytýkala, že nepokračoval v řízení o odstranění stavby.
50. S uvedenou námitkou se žalovaný řádně a přezkoumatelně vypořádal na str. 9 až 11 napadeného rozhodnutí. Srozumitelně uvedl, že k záměru spočívajícímu v rekonstrukci předmětného oplocení postačuje územní souhlas. V takovém případě není nutnou náležitostí žádosti podrobná dokumentace ani detail napojení sousedících plotů. Současně vytkl žalobkyni, že nespecifikovala, v čem měla mít rekonstrukce oplocení vliv na její pozemek a stavbu. Ani tuto žalobní námitku soud důvodnou neshledal.
51. Žalobkyně opakovaně upozorňovala na to, že oplocení stavebníků není v souladu s územním souhlasem. S tím lze souhlasit pouze do té míry, že nesoulad s územním souhlasem spočíval právě jen v rozdílné výsledné výšce oplocení, jak je uvedeno výše v tomto rozsudku, nikoliv v připevnění plechového sloupku na oplocení žalobkyně. Pokud žalobkyně spatřuje nesoulad oplocení s územním souhlasem v existenci plechového sloupku, lze k tomu jen zopakovat, že plechový sloupek není součástí rekonstruovaného oplocení. Domnívá-li se, že někdo svévolně připevněním plechového sloupku způsobil škodu na jejím oplocení, nechť tuto záležitost řeší s jinými orgány veřejné moci (viz bod 47 tohoto rozsudku).
52. Pokud žalobkyně žádala, aby bylo pokračováno v řízení o odstranění stavby, odkazuje krajský soud na znění ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, ze kterého plyne, že pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Podle odst. 3 stejného ustanovení pak platí, že bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Z toho je zřejmé, že do pravomocného skončení řízení o dodatečném povolení stavby nebylo možné pokračovat v řízení o odstranění stavby.
53. Žalovaný dostatečně reagoval i na další námitku žalobkyně, která spočívala v údajně nedůsledném přístupu stavebního úřadu ke stavebníkům a nezohledňování zájmů žalobkyně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně poznamenal, že podle ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona účastník řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) a b) téhož zákona může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, v jakém je jeho právo přímo dotčeno. Obsah této námítky přitom tento rámec překračuje a žalobkyně se nemůže stavět do role dohledu nad zákonností postupu stavebního úřadu.
54. Dále se žalovaný dle žalobkyně nevypořádal s námitkou, že stavba nesplnila požadavek na bezpečnost silničního provozu.
55. Krajský soud k tomu uvádí, že součástí správního spisu je vyjádření Policie ČR, Dopravního inspektorátu Hradec Králové, a dvou oprávněných osob, které posoudily rozhledové poměry. Dle nich stavba oplocení nenarušuje rozhledové poměry a nedojde v jejím důsledku k ohrožení bezpečnosti provozu na křižovatce ulic X a X. Tuto

skutečnost reflektoval stavební úřad na str. 4 a 8 prvostupňového rozhodnutí a žalovaný na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí. Soud k tomu ještě dodává, že aby rozhledové poměry v křižovatce nebyly narušeny, došlo ke změně tvaru pozemku stavebníků tak, že z původního pravého úhlu byl roh pozemku stavebníků směrem do křižovatky zkosen a oddělená část pozemku tvoří nyní součást chodníku. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že ani v tomto případě se nejedná o námitku spočívající v přímém dotčení práv žalobkyně.

56. Shora uvedené platí i pro další námitku ohledně neaktuálnosti závazných stanovisek. Lze ve shodě s žalovaným uvést, že stanovisko silničního správního úřadu pochází ze dne 16. 3. 2020 a stanovisko Odboru životního prostředí Magistrátu města Hradce Králové ze dne 23. 3. 2020. Oba orgány přitom posoudily záměr dle projektové dokumentace, v souladu s níž bylo oplocení zrekonstruováno a stavba dokončena nejpozději dne 19. 2. 2019, kdy byla vykonána její prohlídka stavebním úřadem. Součástí spisu je i úřední záznam - vyjádření Policie ČR, dopravního inspektorátu Hradec Králové ze dne 13. 7. 2020. Z žádného podkladu ve správním spise ani z tvrzení žalobkyně nevyplyvá, že stav oplocení se měl poté změnit a mít tak vliv na aktuálnost závazných stanovisek. Rovněž žalovaný se s totožnou odvolací námitkou vypořádal na str. 12 napadeného rozhodnutí. Proto soud posoudil i tuto námitku jako neopodstatněnou.
57. Poslední žalobní námitka spočívala v tom, že stavební úřad dle žalobkyně nerozhodl o celém předmětu řízení o dodatečném povolení stavby. Dle ní měl stavební úřad rozhodovat i o existenci plechového sloupku.
58. K tomu krajský soud opakuje, že stavebníci v žádosti o dodatečné povolení stavby „*Rekonstrukce stávajícího plotu rodinného domu. Místo záměru – X*“ popsali stavbu takto: „*Jedná se o rekonstrukci stávající konstrukce oplocení rodinného domu. Porušené dřevěné latě a korodované sloupky byly nahrazeny novou subtilní ocelovou konstrukcí. Kotvenou do stávající historicky vystavěné podezdívky. Nová konstrukce oplocení byla volena s ohledem, aby nenarušovala architektonický ráz okolí a zajistila, jak bezpečení, ohraničení soukromého pozemku, tak bezpečnost na přilehlém chodníku. Potažmo komunikaci v ul. X. Oprava stávajícího plotu - § 96 od 2 c) změna stavby a splňuje § 103 od 14 oplocení.*“ Z toho je patrné, že předmětem dodatečného povolení stavby měla být rekonstrukce oplocení a její výsledný nesoulad oproti územnímu souhlasu, nikoliv plechový sloupek jakožto součást oplocení žalobkyně. Skutečnost, že předmětem řízení o dodatečném povolení stavby bylo pouze navýšení uličního oplocení z 1,75 m na 1,95 m, pak odpovídá zjištěním, která stavební úřad učinil během místního šetření dne 9. 7. 2020. Právě jen ve výšce plotu (rozdílu až 20 cm) se rozcházel reálný stav oplocení jako výsledek činnosti stavebníků oproti původnímu záměru vyjádřenému v územním souhlasu. Jak již bylo v tomto rozsudku několikrát uvedeno, předmětný plechový sloupek, na jehož existenci žalobkyně staví většinu svých žalobních námitek, není součástí stavby – oplocení stavebníků a sám o sobě stavbou není. Existenci tohoto plechového sloupku správní orgány nijak nepominuly a k námitkám žalobkyně se k němu opakovaně vyjádřily. Předmětem řízení o dodatečném povolení stavby však plechový sloupek z uvedených důvodů být nemohl. Na postupu správních orgánů proto krajský soud v tomto směru žádnou vadu neshledává.
59. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobkyni nebylo vyhověno v žádné její námitce, proto soudu nezbylo, než žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout jako nedůvodnou.

VI. Náklady řízení

60. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná. Žalovaný správní orgán měl sice ve věci úspěch, ale žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti mu nevznikly a jejich náhradu neuplatňoval. O nákladech řízení zúčastněných osob pak soud rozhodl dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že zúčastněné osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jim soud neuložil žádné povinnosti ani neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 10. ledna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu